

вѣтъ „Свещенни симфонии“ — Sacrae symphoniae за 6-19 гласа или инструменти.

Габриелски, Йоханъ Вилхелмъ — Gabrielsky, Johann Wilhelm — виртуозъ на флейта и значителенъ компонистъ за своя инструментъ, род. 27 май 1791 въ Берлинъ, умр. 18 септ. 1846 с. т. — флейтистъ въ театралния оркестъръ въ Щетинъ; следъ предприетитъ отъ него концерти пжтувания, бива назначенъ за кралски камеренъ музикантъ, въ което си качество пакъ концертира изъ Германия, дори до смъртта си. Композиции — за флейта соло, и въ ансамбълъ: концерти, триа, квартети, а също и вокални творби. Неговиятъ синъ **Юлиусъ Г.** — също значителенъ виртуозъ-флейтистъ, род. 4 дек. 1806 въ Берлинъ, умр. 26 май 1878 с. т., е компониралъ пиеси за този инструментъ.

Габриловичъ, Осипъ Соломоновичъ — руски пианистъ и диригентъ, род. 7 февр. 1878 въ Петербургъ, възпитаникъ на тамошната консерватория (А. Рубинщайнъ, Глазуновъ и Лядовъ), а училъ пиано и при Лешетицки и теория при Навратилъ въ Виена, концертиралъ по цѣла Европа, а също и въ Америка, кждето живѣе отъ 1914, главно като диригентъ на симфонични концерти въ Детройтъ. Напоследъкъ е диригентъ на симфоничния оркестъръ въ Филадельфия (заедно съ Стоковски).

Гавазовъ, Петъръ — виолонистъ, род. 25 февр. 1893 въ Солунъ (Македония), ученикъ на Петко Наумовъ — въ частното Народно музикално училище, а следъ свършване гимназия въ София, училъ две години при Теод. Килианъ въ Мюнхенската музикална академия, но поради липса на сръдства се връща въ София и свършва правнитъ науки въ държавния университетъ. Още като ученикъ въ народното музикално училище свирилъ виола въ квартета на сжщото, а отъ 1909 е първи виолистъ въ „Оперната дружба“, 1916 такъвъ въ оркестра на Лейбъ-Гвардейския полкъ, а следъ войната — въ Народната опера, кждето служи и до днесъ. 1920 участвувалъ като виолистъ въ квартета на Саша Поповъ, а 1922—27 е билъ лекторъ по цигулка въ Държавната музикална академия.

Гавиние, Пиеръ — Gaviniès, Pierre — знаменитъ виртуозъ-цигуларъ, наричанъ „французския Тартини“, род. 26 май 1726 въ Бордо, умр. 9 септ. 1800 въ Парижъ, самоукъ — още съ явяването си въ „Concert spirituels“ презъ 1741, застѣнява всички цигулари на времето си съ своята удивителна техника и глжба на изпълнението, диригентъ (1773 до 1777) на горнитъ концерти, и после 4 години професоръ въ консерваторията. Писалъ: 6 концерта за цигулка, сонати за една и две цигулки, нѣколко прекрасни романци, една комическа опера и ценнитъ студии „Les 24 Matinées“.

Гаво — Gaveau — известна французска фабрика за пиано въ Парижъ.

Гавотъ, фр. Gavotte — танцъ съ французски произходъ, въ ала бреве тактъ (започващъ съ предтактите отъ една или две четвъртини), съ умѣрено движение. Г. е влизалъ, като съставна часть на сюитата и сонатата отъ XVIII ст., като мѣстото ѝ е промѣнило: съ единъ вторъ Гавотъ или „Musette“, който я замѣства, тя заема мѣсто ту предъ, ту следъ сарабандата. Рамо е писалъ въ пролога на своя „Hippolyte et Aricie“ единъ прелестенъ Г. за пѣние и танцъ.

Гаде, Нилсъ Вилхелмъ — Gade, Niels Wilhelm — значителенъ датски компонистъ, род. 22 февр. 1817 въ Копенхагенъ, умр. 21 дек. 1880 с. т., синъ на строителъ на инструменти, още отъ ранно детство той изостря своето тоново чувство, и безсистемно самъ се учи да свири на пиано и китара. По късно започва да учи редовно цигулка, подъ ръководството на Векшалъ, и направи въ скоро време много голѣми успѣхи, а Христофъ Фридрихъ Вайзе и Бергенъ сж го подпомогнали съ обучение по теория и композиция. Като цигуларъ въ Придворната капела му се отдава възможность да чуетъ много творения, да придобие практика, и да се запознае отблизо съ инструментитъ — благодарение на което той става по късно майсторъ на инструментацията. Първата му творба, концертната увертюра „Послезвучия изъ Осиана“ бива наградена отъ Копенхагенското музикално дружество на конкурсъ, обявенъ отъ сжщото. Жури сж били фр. Шнайдеръ